

Fôl'a acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu Tôte siodienile si banii - deprenu
dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri; pe anu meratiune sunt de a se tramite la
in tôte dillele. 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Strat'alui Leopoldu Nr. 4.

Canteculu alegatorilor romani.

(Pentru Ungari'a si Banatu.)

Fruandia verde de secara,
A sunatu o veste 'n tiéra,
A sunatu o veste buna,
Câ diet'a ér s'aduna.

Haidati toti sê fimu de-unu cugetu,
Si cu-o inima si-unu sufletu,
Sê ni-alegemu deputatu,
Unu romanu adeveratu!

Tu-mi esti frate, eu ti-su frate,
Doi saraci de libertate,
De vrei sê fii usioratu,
S'alegemu romanu curatu!

Fruandia verde rosmarinu,
Nu ni trebe unu straimu,
Nu ni trebe renegatu,
Ci romanu adeveratu.

Nu ni trebe Deákistu,
Nu voimu nici Tiszaistu,
Ci romanu adeveratu,
Vomu alege deputatu.

Fruandia verde de colfa,
Numai unu romanu ne scie,
Câte rele amu rabdatu,
Elu ni-a fi dar deputatu.

De ai simtîre romanésca,
Spune-mi, cine sê traiésca?
— Sê ni ffa deputatu.
Unu romanu adeveratu!

Haidati toti sê fimu de-unu cugetu
Si-cu-o inima si-unu sufletu,
Sê ni-alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu!

Fruandia verde din carare,
Susu romane micu cu mare,
Haid s'alegemu deputatu
Unu romanu adeveratu!

Gur'a Satului.

Depesie telegrafice.

(Serviciulu Gurei Satului.)

Tluca. Dlu Gozdu afara de complexulu seu memorabilu, mai are si meritulu acél'a, câ decandu s'a alesu dsa la noi deputatu, de atunce nu mai potemu scôte la cale cu altu deputatu romanu.

Alesdu. Partitul natiunalu e fôrte bine disciplinatu. Toti romanii adeverati si-a promisvoturile loru — contelui Zici.

Margitta. Noi mai asceptâmu inca tempuri mai bune, candu o generatiune noua ne va desceptâ si pe noi din somnulu celu de môrte, si ni va spune, câ si noi suntemu romani, si avemu dorintie natiunale.

Ugra. Nu e destulu ôre, câ in 65 amu voitu sê candidâmu? Sê ne espunemu érași? Si sê spunemu in fati'a unguriloru, câ si noi suntemu romani? Sperâmu, câ atâ'a sacrificiu nu pretinde de la noi scump'a nôstra natiune!

Fauru la Popasu.

Mers'a Fauru la Popasu,
Ca sê faca ce-va hasu,
Si-a dîsu: „Scumpulu meu Popasu,
Haid' sê facemu noi unu hasu.“

— Ce sê ffa acelu hasu?
Me 'ntrebi scumpulu meu Popasu,
Sê fimu deákisti, Popasu,
Éta principalulu hasu,
Lucra pentru ei Popasu,
Câ-ci avé-vomu si noi hasu!
Si respunde celu Popasu:
Bine, o sê facemu hasu!

G. S.

Cantece cortesiesci.

III.

Pentru laudarea dlui Iváskovits.

Frundia verde de macriciu,
Reu e de Iváskovits,
Reu e frate dieu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu.

Merge elu din satu in satu,
Ca sê fia deputatu,
Vede câ e reu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu.

— Mei chinese, mei fartate,
Eu ti-oiu face dreptate,
Dar apoi sê-mi dai unu votu!
— Nu potu, domnule, nu potu.

— Onorate domnu parinte,
Da ti-oiu mere dulci, placinte,
Dar apoi sê-mi dai unu votu!
— Nu potu, domnule, nu potu.

Astfelu elu din satu in satu
O patiesce cam ciudatu,
Toti i dîcu, câ ei nu potu,
Ca sê-i deie a loru votu.

Frundia verde de macriciu,
Reu e de Iváskovits,
Reu e frate reu de totu,
Câ-ci nu are nici unu votu!

IV.

Sê traiésca Ratiu de Caransebesiu!

Frundia verde 'n alunitia,
Merge Ratiu la Moravia,
Si acolo cum sosesce,
La poporu asié vorbesce:

„Ascultati-me, o frati,
Eu sum Atanase Ratiu,
Nobile de Caransebesiu!
(Ungurii toti striga: Helyes!)

Am vinitu eu cu unu doru,
Pe Mocioni sê-lu doboru,
Am vinitu si-am alergatu,
Sê m'alegeti deputatu.

Eu nu sum unu Tiszaistu,
Ci unu falnicu Deákistu,
Eu-su acel'a, care-am fostu
Si voi fi totu omulu vostu.

De voiti voi unu programu,
Éta-l'ati in scrisu lu-amu:
Tóte câte-su, pe pamentu,
Bine sunt asié cum sunt!“

Dar poporalu micu cu mare
Dîce cu inyersiunare:
„Nu te-alegemu deputatu,
Ciép'a ciórei n'amú mancatu!“

V.

Visieu Guleru.

Frundia verde, talp'a gâscei,
Reu me doru calcâile,
Frundia verde macisiu,
Reu s'aude din Beinsi!

Reu s'aude, frate reu,
Câ-ci sermanulu meu Visieu
N'o sê fia deputatu,
Si toti canta nencetatu:

„Frundia verde 'n temeteu,
Nu ne trebuie Visieu,
Carele nici nu-a spusu,
Ce-a facutu acolo susu.

Nu ne trebuie Visieu,
Câ elu nu-e de neamulu meu,
Nu-e romanu curatu, iubitu,
Ci-e unu rusu si ungeritu.

Frundia verde verde'n fênu,
Vomu alege unu romanu,
Unu romanu adeveratu
Sê ni fia deputatu!

Frundia verde de aluna,
Sê strigâmu dar dimpreuna:
Frundia verde 'n pragu sê-i crésca,
Si Ionescu sê traiésca!“

Gur'a Satului.**Sfara mare intre mamaligari.**

V'am povestitu in nrlu trecutu, ce sfara mare s'a facutu in tier'a mamaligariloru, candu s'a latitu vestea, câ satrap'a loru Régifalusy e mutatu in altu locu.

Acuma s'ascultati ce s'a intemplatu?

Toti mamaligarii plangeau. Nu pote — ai audî decâtu siuscâri si intrebâri: Ore nu cumva ne bate dieu sê capetâmu unu altu satrap'a de sangele nostru? — O nu, respundea altulu, asta ar' fi pentru noi mai multu decâtu mórte; nu ni trebue nu-mai Régifalusy.

Erá sê se faca rescóla in tiéra, ce dóra se si intemplá, déca betranii si intieptii poporului nu se adunau sê tiena svatu. Svatu se incepù; limbele celoru adunati erau ca legate; plangeau lamentau si nu sciau ce sê se faca, — candú éca se radicá Pavelu apostulu, din seminti'a lui Dragosiu, logogofetulu tieriei si descoperi ce-va in cartea venita de susu, apoi luandu cuventulu din graiu asié grai. Nu plangeti, nu ve superati, bunu e Ddieu si e mare indurarea lui, elu a tramisu a supr'a mea Duhulu santu si mi a luminatu mintea, ca si eu sê ve luminezu pre voi slugi netrebniçi. Satrap'a nostru Régifalusi e numitu satrapa si in alta tiéra, dar nu e mantuitu de satrapatululu tieriei nóstre, — elu va fi alu nos-

tru si mai departe. Ddieu sê-i tiena cinstea si sanetatea Mariei sale! — Hurrah! Eljen, sê traiésca erupse din tóte gâturile in câtu mai câ se ruina pre ei cas'a, in care se tiena svatulu.

Apoi s'a facutu carte mare si s'a tramisu in Mongoli'a la Pesce, in care carte mamaligarii se róga pre ceriu si pre pamentu, pre totu ce e santu si constitiunale, nu cumva sê-i pedepsésca atâtu de amaru lipsindu-i de satrap'a Régifalusy. — Cu aceste s'a inchisu svatulu si s'a departatu fia care la vetr'a sa odihaitu, câ-ci „Terra mamaligariorum salvata est.“ Ovatiuni si bucuria in tier'a intrega; sér'a iluminári spirituose, — voiam se dîcu insufetitore. Sê traiésca mamaligarii!

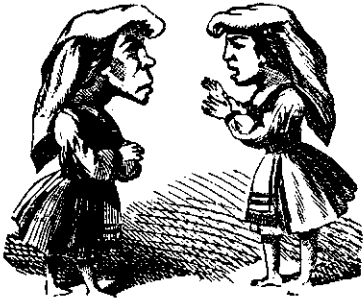
Dualismu in limb'a oficiósa.

De unu tempu se spezeza din „Cetátea de mamaliga“ epistole oficióse câtra protopópii romani, sub urmatori'a adresa:

„A magyar királyi vallás- és közoktatási ministeri biztostól, — preonoratului si reverendisimului domnu N. N. protopopu — hivatalból in N.“

No dar' sê nu ne mirâmu, respectivulu biztosiu ministeriale primo: e chioranu, secundo e inspectore scolare — *inspe*, tertio: e deputatu — *in spe*; prin urmare e omu constitiunale, dualisticu si nationalistu romanu.

TRÉNCA si FLÉNCA.

T. Óre pentru ce se numescu popii cei mari „prelati“?

F. Pentru că traiescu bine, suntu grasi, si pre lati.

T. Eu am vediutu si slabi, uscati.

F. Aceia n'au gazdaritie bune.

Imperatul Iosifu si romanulu din Ardealu.

Amblandu imperatul Iosifu incognito in tiéra, si voindu a se convinge in persóna despre starea poporului, intrà langa Abrudu in o casutia. Stepanulu casei erà chiar singuru a casa, si crepà unu butucu.

— Sér'a buna! — lu-salutà imperatulu.

— Multiamu dtale. Siedi la noi jupane.

— Haid' sê intrâmu in casa, observà imperatulu, cã-ci aice p'afara e cam rece.

— Bucurosu!

— Vedi, omu bunu, vestmintele si crucile aceste, cari le portu? Ce socoti, cine sum eu? — lu-intrebà imperatulu dupa ce intrara.

— Esti unu domnu mare, respunse tieranulu uimitu de splendórea vestminteloru decorate.

— Asié e, respunse Iosifu, eu sum imperatulu, si vreu sê pretrecu o nópte la tine.

Romanulu se bucurà. Trase unu scauneciu langa focu, lu-sterse cu arip'a tiundrei, si imbându pe imperatulu sê siéda, esí si strigà câtu potù la copilulu de la oi sê aduca a casa berbecelè celu mare.

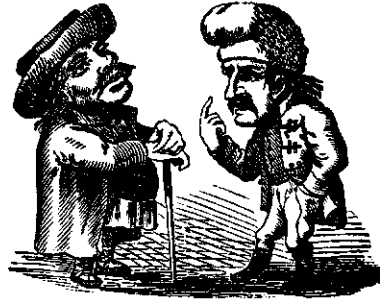
Berbecelè sosi. Socí'a tieranului facù o tocana buna si o mamaliga minunata, si asternandu cãrp'a pe unu scaunu, puse mancãrile acolo, — éra barbatulu mai aduse o óla de vinu, se pusera toti la cina. Dar pana ce mancà imperatulu, barbatulu siopti muiérei sale: „Dómne, cã multu cósta o cina pentru imperatulu.“

Dupa cina i facura patu in paie, si Iosifu dormi ca unu imperatu.

Demínti'a imperatulu a multiamitu tieranului pentru primirea cea buna, si i-a dísu sê céra de la dinsulu, ce va voi.

Tieranulu respunse, cã se bucura fórtè, cã a avutu norocire a primi in cas'a sa pe imperatulu, dar nu cere de la elu nimica, ci numai atât'a ca de alta-data sê nu mai mérga la cas'a lui, cã-ci elu e omu seracu!

TANDA si MANDA.

T. Óre ce omu cu spiridusiu póte fi prunculu Banatuli, de elu scie bagá doi bani in trei pungi? Eu ast'a n'o pricepu.

M. E greu de a pricepe dar mie mi-a spus'o Gur'a Satului pentru cã si acest'a scie multe lucruri de noi nu le pricepemu.

T. Apoi cum? Spune!

M. Unu banu lu-baga in o punga, apoi punga o бага cu banu cu totu in o alta punga mare, si pe urma altu banu lu-baga in alta punga, asié dara doi bani in trei pungi.

T. Alu dracului e némtiulu, cã de buna séma némtiulu l'a invetiatu.

T. Audít'ai, cã in Carasiu s'a stricatu calindariulu romanescu?

M. Cum asié?

T. Acolo de câtiva ani e totu lun'a lui — fauru.

M. Aceea-e bine, cã barem nu li trebuie atât'a se mance ca si in alte locuri.

T. Dar ce esti tristu?

M. Mi-ar trebui si mie o punga cu bani.

T. Vedi, de ai fi mortu si in raiu, apoi ai poté culege si tu o punga dóue de pe pomulu raiului, cã acolo sunt destule.

M. S'a gatatu si de-acolo. Tóte le-a culesu parintele — „dragutia.“

Curiosu.

In Logosiu intr'o menageria de câte-va capete, se afla si unu *Mátyás* ciocu rosiiu, carele a invetiatu a strigá: Deák, Deák:

E de mirare cum si animalele, se potu invetiá la devisa politica, si se 'ntrecu unele cu altale.

Nu ne trebuie pogramu!

Urmatoriulu incidentu s'a intemplat la conferint'a nationala din Beinsi.

Unulu dintre vorbitori intrebà de cei de fatia:

— Voiti pogramu?

— Nu ne trebuie pogramu! — respunsera in unanimitate tieranii carii erau de fatia.

Dinsii adeca nu intielesera, ce va sê díca cuventulu „pogramu“; candu apoi unulu dintre inteliginti li esplicà intielesulu acestui cuventu, disera:

— Noi amu ganditu, cã voiti sê alegemu pe Gramu, — acesta nu ne trebuie!

Acrobatii natiunii.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu Emericu Bartalits in Pest'a.